

The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO IN POLONIA (31 MAGGIO - 10 GIUGNO 1997)

DISCORSO DI GIOVANNI PAOLO II
AI MEMBRI DELLE DELEGAZIONI PRESENTI
AL 46° CONGRESSO EUCARISTICO INTERNAZIONALE

Seminario metropolitano di Wrocław - Domenica, 1° giugno 1997

*Dostojni, drodzy Goście,
Wszyscy drodzy Bracia i Siostry,*

1. Naprzód pragnę przeprosić za pewne spóźnienie. Chciałem odwiedzić w katedrze grób mojego przyjaciela kard. Bolesława Kominka, a także innych biskupów, arcybiskupów wrocławskich, Polaków i Niemców, kapłanów, zakonników, zakonnice - już nie w katedrze, ale na cmentarzach wrocławskich i dlatego to opóźnienie.

Spotykamy się po południu, ażeby wspólnie złożyć dziękczynienie Bożej Opatrzności za dar Kongresu Eucharystycznego. Dziękujemy Bogu za ten czas modlitwy i adoracji, a także teologicznej refleksji nad wielką tajemnicą naszej wiary, jaką jest Eucharystia. Przez osiem dni doświadczałyście szczególnej łaski bycia razem. *Tym, co wszystkich jednoczyło, była wiara w rzeczywistość, obecność Chrystusa pod postaciami chleba i wina, a także świadomość, że On ciągle jest wśród nas, « abyśmy mieli życie i mieli je w obfitości » (Io. 10, 10).* W tych dniach miasto Wrocław zamieniło się w ogromny wieczernik, w którym wszyscy wierzący zgromadzili się przy wspólnym stole wokół Chrystusa, aby słuchać Jego słów, śpiewem i modlitwą oddawać Mu cześć i karmić się Jego świętym Ciałem. Nie tylko to miasto brało udział w uroczystościach związanych z Kongresem, ale cała archidiecezja i Kościół w Polsce. Poranna Msza św. sprawowana na zakończenie Kongresu, którą razem z Papieżem koncelebrowali liczni kardynałowie, arcybiskupi i biskupi, a także wielka rzesza kapłanów, była prawdziwą « Statio Orbis », ogromnym zgromadzeniem pielgrzymów przybyłych z całego świata, a zwłaszcza z Europy. Stała się ona widzialnym obrazem Kościoła «zjednoczonego jednością Ojca, Syna i Ducha Świętego» (*Lumen*

Gentium, 4). Dziękując Bogu za ten dar, słowami *Didaché* wyrażamy wdzięczność całego Kościoła:

« Ty, o Panie wszechmocny,
stworzyłeś wszystko
dla Imienia Twego,
pokarm i napój dałeś
ludziom na pożywienie nam zaś darowałeś pokarm duchowy oraz napój i żywot wieczny, przez Chrystusa, Syna Twego . . . » (*Didaché*, X, 3).

2. Wyrażam szczególną radość, że mogę się dzisiaj spotkać z wami. *Pozdrawiam wszystkich delegatów, którzy przybyli do Wrocławia jako przedstawiciele swoich wspólnot kościelnych, diecezji, krajów i narodów rozsianych po całym świecie. Są pośród was biskupi, kapłani, osoby konsekrowane i ludzie świeccy.* Pragnę wyrazić moje szczególne uznanie dla tych spośród was, którzy przyczynili się do zorganizowania tego Kongresu. Słowa szczególnego podziękowania kieruję do kardynała Edouarda Gagnona, przewodniczącego Papieskiego Komitetu ds. Międzynarodowych . Kongresów Eucharystycznych, jak również do członków tego Komitetu. Z wdzięcznością zwracam się także do kardynała Henryka Gulbinowicza, metropolity wrocławskiego i zarazem przewodniczącego Krajowego Komitetu, oraz do wszystkich, którzy z nim współpracowali. Dziękuję poszczególnym sekcjom, komisjom oraz wszystkim ludziom dobrej woli. Nie szczędziliście czasu ani trudu. Wasza praca i ofiarny wysiłek organizacyjny sprawiły, że Kongres stał się wielkim wydarzeniem w życiu Kościoła i głębokim duchowym przeżyciem dla wielu ludzi. Z głębi serca dziękuję również za obecność wszystkim siostram i braciom z innych Kościołów i Wspólnot kościelnych, którzy razem z nami modlili się o jedność chrześcijan. Dziękuję także członkom innych religii i tradycji duchowych. Nie sposób wszystkich tu wymienić po imieniu i dla-tego wybaczcie mi, jeżeli kogoś mogłem pominąć.

3. Drodzy Bracia i Siostry, wspomniałem, iż 46. Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny był, a raczej jest wielkim wydarzeniem kościelnym. Powiedziałbym, iż Kongres ten stał się wielkim doświadczeniem Kościoła powszechnego zjednoczonego wokół Eucharystii. *Kościół żyje Eucharystia i stale sad z niej rodzi.* Kościół urzeczywistnia się w sposób szczególny przez Eucharystię, która jest jak gdyby zenitem, do którego wszystko w Kościele zmierza. « W Najświętszej ... Eucharystii - jak uczy Sobór - zawiera się całe duchowe dobro Kościoła, a mianowicie sam Chrystus, nasza Pascha ». Dlatego Kościół, jeśli chce naprawdę do końca zrozumieć siebie i swoje posłannictwo, winien nieustannie tę eucharystyczną obecność Chrystusa odkrywać, rozważać i nią żyć, Pielęgnowmy i pogłębiajmy w naszych sercach wielką wdzięczność wobec Boga za łaski, jakimi obdarza swój Kościół.

Umiłowani Bracia i Siostry, mogliśmy wszyscy doświadczyć, jak w tajemnicy Eucharystii spotykają się ludzie różnych ras, różnych języków, narodów i kultur. Tak, Eucharystia przekracza wszelkie granice. W niej staje się widzialna jedność Kościoła jako mistycznego Ciała Chrystusa. Jakże

wyraźnie sprawdzają się słowa świętego Augustyna, który nazwał Eucharystię « sakramentem miłosierdzia, znakiem jedności, i węzłem miłości » (*Presbyterorum Ordinis*, 5). *Eucharystia jest pulsującym sercem Kościoła*. « Eucharystia buduje Kościół, buduje jako autentyczną wspólnotę Ludu Bożego, jako zgromadzenie wiernych naznaczone tym samym znamieniem jedności, która była udziałem apostołów i pierwszych uczniów Pana. Eucharystia wciąż na nowo buduje tę wspólnotę i tę jedność. Zawsze zaś buduje ją i zawsze odradza na zbawczym zrębie ofiary samego Chrystusa przez to, że odnawia jego śmierć krzyżową, za cenę której nas odkupił » słowa « *Redemptor Hominis* » (Ioannis Pauli PP. II, *Redemptor Hominis*, 20). W takim właśnie kontekście należy też rozumieć każdy Kongres Eucharystyczny i jego rolę w życiu całego Kościoła.

4. Pozwólcie, że jeszcze zwrócę uwagę na jedną bardzo ważną sprawę, a mianowicie na miejsce, w którym odbywa się nasz Kongres. Jest nim Polska, jeden z krajów Europy Środkowowschodniej, który wraz z innymi krajami tego regionu niedawno odzyskał wolność w znaczeniu właściwym, wolność i suwerenność po latach zniewolenia przez totalitarny system komunistyczny. Znamienne jest również hasło tego Kongresu: « Ku wolności wyswobodził nas Chrystus » (*Gal. 5, 1*). *Tu, w tej części Europy, słowo wolność nabiera szczególnego znaczenia*. Znamy smak niewoli, smak wojny i niesprawiedliwości. Znają go także te kraje, które przeżyły podobnie jak my tragiczne doświadczenia braku wolności osobistej i społecznej. Dzisiaj cieszymy się z odzyskanej wolności, ale « wolności nie można tylko posiadać i używać. Trzeba ją stale zdobywać przez prawdę. Wolność kryje w sobie dojrzałą odpowiedzialność ludzkich sumień, która z tej prawdy wynika. Może ona być użyta dobrze lub źle, na służbę dobra prawdziwego lub fałszywego, pozornego » (*Cykl Jasnogórski*, die 7 nov. 1990).

Chrystus obecny w Eucharystii uczy nas, czym jest prawdziwa wolność i jak z niej korzystać. Człowiek dzisiaj potrzebuje wielkiego powrotu do Eucharystii. Tylko ona bowiem może mu objawić pełnię nieskończonej miłości Boga i odpowiedzieć na jego pragnienie miłości. Tylko ona może ukierunkować jego dążenia do wolności, ukazując nowy wymiar ludzkiej egzystencji. Kiedy bowiem odkrywamy, że jesteśmy powołani do dobrowolnego złożenia siebie w darze Bogu i bliźniemu, wówczas naszą wolność przenika blask prawdy i oświetla miłość.

Dziękujemy Bogu za te dni pełne łaski. Módlmy się, aby ten Kongres Eucharystyczny wzmógł w sercach ludzkich miłość do Chrystusa-Eucharystii. W Encyklice « *Redemptor Hominis* » napisałem: « Wszyscy w Kościele, a nade wszystko Biskupi i Kapłani, niech czuwają, aby ten Sakrament Miłości znajdował się w samym centrum życia Ludu Bożego, aby poprzez wszelkie objawy czci należnej starano się przede wszystkim okazywać Chrystusowi "miłość za miłość", aby stawał się On prawdziwie "życiem naszych dusz" » (Ioannis Pauli PP. II, *Redemptor Hominis*, 20)

Niech Bóg sprawi, żeby te dni przyniosły prawdziwe nawrócenie serc, przyczyniły się do wzrostu świętości i ożywiły zaangażowanie w dzieło jedności i pokoju. Pragnę jeszcze raz podziękować za waszą obecność i prozę Chrystusa o obfite łaski dla wszystkich dostojnych gości tu obecnych.

Wszystkim wam udzielam Apostolskiego Błogosławieństwa na znak mojej życzliwości i uznania. Bądźcie świadkami Chrystusowej miłości w waszych krajach, na wszystkich kontynentach aż po krańce ziemi.

Amen.